

Grandesa!

191.

(Voici ce qu'on entend :
V. Hugo).

Ja sento un altra vida!..... aquí un altre ayre hi vaga
ab quí l'anima plena i axampla ab llibertat:
lo cel m'obra sos braços: la terra se m'amaga
; aquí sent ma existencia la seva eternitat!

Neguits del cor dupteros; afany del sabí horribles;
accents del món estúpits; deliris insensats;
volcans que ab orgull llessen petons de foc horribles;
altius nivols, catifes que l'aigla va pesant;

Immensos boscos, harpes que al món brinden tonades;
montanyes que a mes plantes alsa l'cap no gosen;
torrents, ^{sonnis} saltants d'espumes; riqueses ensejades;
aquí son polseguera, que fuig devant de Deu.

Confucius, Zoroastre, qu'ex Deu no predicaren:
Platon, Luter, Mahoma!..... aquí s'fond vostre anhel:
ab tot y vostre ciencia la ditosa no trobaren,
y jo, ab ma fe, aquí m'obro de bat a bat lo cel.

Aquí no s' sent l'enseja, ni ls crits, ni la feresa
del ~~que ja trojen~~ ^{despota que indignes} ~~on despota~~ la pau del món se'n du;
aquí el vol ~~no~~ ^{may} hi arriba de l'aigla francesa;
~~ab tota potesa!~~ aquí jo sò mes gran que tu.
aquí, sol de Marengo,

4
En foll, novell Atila, en somnis desitjaves
d'esclaus formar un poble, los pobles destruint;
y jo, sense 'ls exercits ni 'l nom que tu portaves,
demunt de cada pedra nous meus vaitz construint.

Aqui tants sols hi arriban les gracies innocentes,
les cándides ^{pregaries,} ~~lances~~, los lays purs dels amors;
que tu, santa montanya, que prop del cel t'ostentes,
pitxè sembles d'aromes que a Deu vindan los cors.

Pirànide magnífica, en mitx del desert t'alses
mostrant de Job l'escala als pobres peregrins;
aqui, cansat dels homes y ses promeses falses,
¡apar que Deu reposa voltat de serafins!

~~Quanta la parda faldra dels pins
ta hinda espases grans y asols
¡ta aqui m'acaronas tanpoch de pells feres
¡que agafa que m'acaronas si hures des que 'l Sol?~~

En mitx del Mon, sos limits me semblen grandiosos;
als cel, ni menys l'oviro; so allà tant petit, tant!
d'aquí 'l mons se'm presenten com nivols vagorosos
y l'infinit m'idepo; ¡aqui m' sento tan gran!!

En mitx del mon, lo dupte la fé del cor esporga;
aqui, admirat, vislumbra a Deu ^{per tot mon} ~~que mon anhel~~;
aqui 'l Sol si agoniza un testament m'otorga
que, escrit d'estels ab lletres, me llega un tros de cel.

D' aquí en la mar tranquila d' onades d' harmonies
hi veig surar la vida que sent l' humanitat ;
d' aquí l' port descoberto d' eternas alegries
hont sempre al cor hi guia l' etern progrés sagrat .

Si a l' Asia s' para, Grecia ja ven sent poderosa :
ben pret s' estremeix Roma, sentint lo poder seu :
ell puja las Piràmides, al Partenon reposa
y va per tot, la vida sembrant per tot arreu .

¡ Aquí per tot lo trobo ! inmens Vell geroglífich
que l' cap jamay descifa, aquí l' cor l' enten clar :
aquí, admirat de pantine i ab son esguart magnífich,
les lleys, sens Moises serne, me dicta Jehová .

Vosaltres, qu' entre hominis busquen sols la grandesa ;
vosaltres, cors puríssims, que sols viviu d' amor ;
vosaltres, que plagaren les ales ab tristesa
sentint ¡ ay ! los sarcasmes que l' Mon tira ab renior :

Veniu : altre existencia nos brinda aquesta Serra
un mon mes gran, mes lliure jo sento dintre mi :
si ab vostres purs desitjos n' hi ha poch per la terra ,
tant sols ab tants desitjos se pot gozar aquí

Veniu sense temensa : Demunt d' aquesta roca
lo cor, etern sentintse, content descansarà ;
inmens esprit se torna la fanera que l' Senyor toca :
Veniu : fins Deu un dia del Mon va reposar

Perquè tanta grandesa?; perquè's despren tal vida
damunt d'aquestes serres, sentintme transformat?

Oh! aquí lluny de la terra, que als vicis sols convida,
dius l'Espirit me sento: ja al sol l'àliga ha entrat!

Oh Deu del cel, conserva mon cor en esta altura
encar que l'cos, per força, al mon tome abatut
que mentres la nau lluyte del mar ab la brarura
lo mariner repose prop del timo apagut.

~~26~~ 26 - Setbre 172.

Optat al premi del Sr. Bista.